

# Full diocesà

28 de desembre del 2014

**p4** – Ordenació diaconal a Santpedor el 6 de gener

**p6** – Troben el lloc de la sepultura de sant Esteve



## La Sagrada Família

Avui honorem Jesús, Josep i Maria en la seva festa. No ho farem mai prou. Perquè la Sagrada Família resumeix tota la nostra relació amb Déu i els sants. Constitueix, a més, una família que és el prototipus d'aquesta institució divino-humana, fonament de la societat i de l'Església en el pelegrinatge dels homes cap a Déu.

Què ens diu la Sagrada Família d'enguany? Els desafiaments són immensos: la negació en sectors molt amplis del matrimoni com a institució tant social com cristiana; l'avortament, considerat com una conquesta dels temps moderns; la planificació familiar per al control de la natalitat, acceptant com a lícits tots els mitjans per aconseguir-ho; el divorci vincular que torna a créixer de nou.

Destaquem algunes frases del Sant Pare en aquest sentit, que no solen aparèixer en els mitjans de comunicació:

«És necessari reiterar l'oposició més ferma a qualsevol atac directe a la vida, especialment la innocent i indefensa, i el nonat en el si matern és l'innocent per antonomàsia» (11-4-2014).

«L'encíclica *Humanae vitae* tingué una genialitat profètica, ja que va tenir el coratge d'anar contra la majoria, de defensar la disciplina moral, d'aplicar un fre cultural, d'oposar-se al neomalthusianisme present i futur. No cal canviar de doctrina, sinó que la pastoral tingui en compte les situacions de cada persona» (5-5-2014).

# «Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa»

Sagrada Família / Cicle B

## Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. [...]  
(3,3-7.14-17a)

## Salm responsorial

Feliços els fidels del Senyor,  
que viuen seguint els seus camins.  
(Salm 127)

## Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. [...]  
(3,12-21)

## Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, [complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'ofèrir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó.

Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.» El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell.

Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts.»

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat vídua fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.]

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.  
(2,22-40)

«Qui honora la mare  
obtindrà del Senyor  
la recompensa»

## La família, lloc bo per al creixement humà i espiritual

Joan Mir i Tubau, prev.

En l'evangeli d'avui hi trobem un retall de la vida de la família de Natzaret. Josep i Maria porten Jesús al temple i allí troben Simeó, l'home just i pietós, que exulta de joia de poder veure el Salvador. Josep i Maria es meravellen. Però, alhora, Simeó anuncia: «Aquest noi serà una senyera combatuda», i, adreçant-se a Maria, li diu: «I a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima.» Una barreja de joia i d'inquietud devia quedar impresa en els cors de Josep i Maria. No tot va ser planer, per a la família de Natzaret.

Per a les famílies d'avui, les joies i les inquietuds són també el pa de cada dia. Per una banda, es fa difícil plantar cara al que no agrada dels costums dominants; la crisi econòmica i la crida insistent al consum són un estira-i-arrotonsa constant que fa trontollar la pau i l'estabilitat familiars; fer ressonar la fe a casa, costa i, transmetre-la, és un exercici costerut i, sovint, fallit; el diàleg familiar perilla: ara manen els smartphones, els iPhones-6, les tauletes tàctils, etc. Però també, per altra banda, hi ha la cara amable de moltes famílies: les que dediquen paciència, temps i esforços a l'educació humana i cristiana dels fills; les que lluiten per fer arribar a final de mes un sou migrat; les que saben encaixar amb serenor els contratemps i celebrar els bons moments de la vida; les que fan norma de la seva vida el respecte mutu, l'estimació, el perdó, la pregària.

Preguem perquè la Sagrada Família de Natzaret faci de cada una de les nostres famílies un lloc bo per al creixement humà i espiritual de tots els seus membres.



### Agenda

Lit. hores: Setmana I

#### 29 dilluns

— Sant Tomàs Becket, bisbe i màrtir (1118-1170)  
 — Sant David (ss.XI-X aC.)  
 1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluc 2,22-35

#### 30 dimarts

— Sant Roger, bisbe (\*1276)  
 — Sant Sabí, bisbe (\*303)  
 — Sant Honori, bisbe  
 1 Joan 2,12-17 / Salm 95 / Lluc 2,36-40

#### 31 dimecres

— Sant Silvestre I papa (c.270-335)  
 — Santa Coloma, màrtir (\*274)  
 1 Joan 2,18-21 / Salm 95 / Lluc 1,1-18

#### 1 dijous

— Santa Maria, Mare de Déu  
 Nombres 6,22-27 / Salm 66 /  
 Gàlates 4,4-7 / Lluc 2,16-21

#### 2 divendres

— Sant Basili el Gran, bisbe (c.329-379)  
 — Sant Gregori Nazianzè, bisbe (s.IV)  
 1 Joan 2,22-28 / Salm 97 / Joan  
 1,19-28

#### 3 dissabte

— El Santíssim Nom de Jesús  
 — Santa Genoveva, verge (ss.III-IV)  
 — Sant Daniel màrtir (\*168)  
 1 Joan 2,29-3,6 / Salm 97 /  
 Joan 1,29-34

#### 4 diumenge II després de Nadal / Cicle B

— Santa Àngela de Foligno (\*1309)  
 — Sant Rigobert, bisbe (\*749)  
 — Sant Eugeni, màrtir  
 Jesús, fill de Sira 24,1-4.12-16 / Salm  
 147 / Efesis, 1,3-6, 15-18 / Joan 1,1-18



### La imatge



**La Presentació de Jesús , retaule de Santa Maria d'Oló. Pau Sunyer. 1663-1673**

**La infància de Jesús ens fa adonar de la realitat de l'encarnació.** El Fill de Déu ha assumit realment la nostra naturalesa, amb tots els seus condicionaments. Subjecte a les normes del seu poble i en l'ambient amorós d'una família, el noi creixia, era entenimentat i feia l'aprenentatge de la vida humana.



## Per regalar aquestes festes

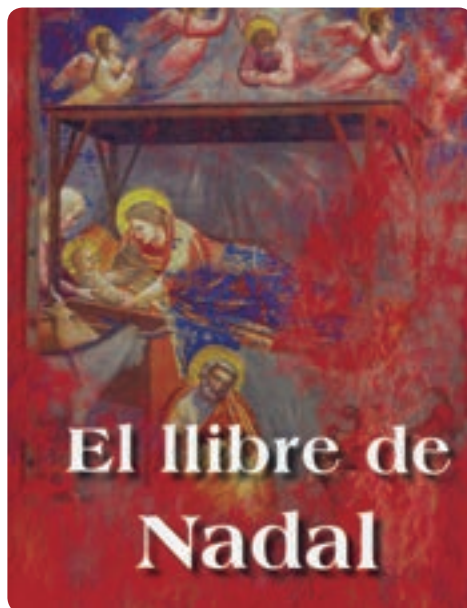
Recomanacions de la Llibreria Diocesana amb seu a Vic i a Manresa (938 869 349)



### El joc de la vida de Crist

(Catalunya Cristiana)

Es tracta del tradicional joc de les parelles però amb escenes de la vida de Jesús; un bon regal infantil per al Nadal. Aprenre qui és Jesús i quins són els moments més importants de la seva vida pot ser molt divertit per als infants amb *El joc de la vida de Crist*, d'Ignasi Díaz Ventura, un professor de religió de Barcelona, i il·lustrat per Maria Oller. **P.v.p., 6 euros.**



### El llibre de Nadal

(Centre de Pastoral Litúrgica)

N'és autor Josep Lligades Vendrell. El millor regal per a aquestes festes. A tot color, il·lustrat amb reproduccions de pintures i fotografies, aquest llibre ofereix una assequible presentació del que és Nadal, dels diversos dies, del sentit cristià i el sentit popular, de les coses que cal saber-ne.

**P.v.p., 8 euros.**



### Conte contat el Nadal ha arribat

(Centre de Pastoral Litúrgica)

El significat del Nadal explicat als infants a partir de contes plens de fantasia. Llibre escrit per Maria Rosa Castelló Dauner amb magnífiques il·lustracions de Montserrat Tobella. Una obra per a intentar transmetre als infants, amb un llenguatge adequat a ells, el misteri de l'Encarnació que celebrem aquests dies.

**P.v.p., 14,95 euros.**

## Nova ordenació diaconal

El pròxim 6 de gener, solemnitat de l'Epifania, a 2/4 de 6 de la tarda el nostre bisbe Romà Casanova conferirà l'ordenació diaconal al seminarista Jean de Dieu Ndiezeze en una celebració que tindrà lloc a la parròquia de Sant Pere de Santpedor.

El nou diaca té trenta-cinc anys d'edat. Va arribar a la nostra diòcesi provinent de Ruanda el gener del 2012. S'ha format en el Seminari Major Interdiocesà i ha acabat els estudis a la Facultat de Teologia de Catalunya. Ha estat col·laborant i formant-se els caps de setmana a la parròquia de Sant Pere de Santpedor. És el primer ruandès que rep els ordes sagrats en el nostre bisbat de Vic.

Actualment el nostre bisbat té cinc seminaristes: dos a primer curs, un a segon curs, un a cinquè i un diaca amb vista a l'ordenació sacerdotal. Es formen al Seminari Major Interdiocesà, a Barcelona.



# No us deixeu robar la joia d'anunciar l'Evangeli

Crònica breu de la visita pastoral a l'arxiprestat de l'Anoia-Segarra (i XIII) - Joan Casas Griera, prev.



## La Pobla de Claramunt

Diuenge 5 d'octubre, el senyor bisbe era acollit pel P. Miquel Guillén, missioner josefí. La missa estacional començà a migdia. Estava molt ben preparada i fou solemne. Ben cantada. Els nens i nenes de la catequesi a primera fila. L'homilia, a l'entorn de la vinya, permeté d'exhortar al seguiment de Jesucrist, ja que «la pedra rebutjada pels constructors, ara és la pedra principal» (Mt 21,33-43).

L'adoració conclogué l'eucaristia, demanant al Senyor de ser bons evangelitzadors. Agraïments.

Al presbiteri de la gran església, els PP. Josefins hi han posat una bella imatge de sant Josep, a l'entrada de la sagristia. Exquisida aportació del carisma josefí. Tot sota el preciós retaule que presideix una bella imatge de la Mare de Déu de la Llet del segle XIII.

Salutacions cordials en eixint de missa.

Dinar de germanor amb una cinquantena de participants. Ambient festiu. Sobretaula agradable que permeté parlar de la marxa de la parròquia.

Després es visitaren les obres de la rectoria, que s'està arreglant com a casa-convent dels PP. Josefins. Els membres del consell hi deien la seva, tot fent memòria dels temps de la infantesa i dels mossens que els havien educat en la fe.

A la Pobla s'hi respira esperança.

## Vilanova del Camí

El diuenge 19 d'octubre hi hagué la visita pastoral a aquesta parròquia que frega Igualada. El senyor rector, Mn. Francesc Xavier Machacón Nevado, ens esperava arranjant el presbiteri. Acolliment agradós. Era el dia del Domund, Sínode de la Família, beatificació de Pau VI... temes que sortiren en l'homilia: «No us deixeu robar la joia d'anunciar l'evangeli», com ens deia el papa Francesc en la última frase del missatge del Domund.

Vingué després la trobada amb els principals col·laboradors, setze persones. Parlaren els representants dels catequistes, de la litúrgia, dels visitadors de malalts i de Càritas. Ara, amb la crisi i l'augment de la població vilanovina (14.800 habitants), l'ajuda als pobres es fa més complicada: «Donem cigrons, però no els saben coure. Convé ensenyar-los-en.» El bisbe els acomiada presentant el nou Pla Diocesà de Pastoral.

S'acabà amb un dinar de germanor, amb uns seixanta feligresos. Ambient jovial amb sevillanes i «olés» que auguren el bon acolliment de l'estil apostòlic del papa Francesc.

## I final

Amb una última trobada a Jorba, el dia 23, amb els preveres i diaques de l'arxiprestat, es va cloure la visita pastoral. El bisbe i el vicari general presentaren als mossens el nou pla diocesà de pastoral. I per acabar, dinar a la rectoria.





## Indicis d'haver trobat el lloc de la sepultura de Sant Esteve

### Redacció

L'arqueòleg palestí Salah Hussein al-Hudeliyya, cap de l'equip d'estudiosos que s'ocupen de la campanya d'excavacions i recerca en el lloc arqueològic de Khirbet el-Tireh (Ramallah, Palestina), assegura haver trobat indicis que permeten identificar aquesta zona arqueològica amb el lloc de sepultura de sant Esteve, el primer màrtir cristià.

Les investigacions que estan realitzant en el lloc els arqueòlegs palestins i israelians formen part d'un projecte sostingut per la al-Quds University i es concentren entorn de les restes d'un gran complex bizantí, que comprèn una església i un monestir.

En un dels ambients estudiats —segons ha declarat l'arqueòleg als mitjans de comunicació locals consultats per l'agència Fides— «ens hem trobat amb una inscripció que indica que aquesta església va ser construïda en honor del diaca sant Esteve protomàrtir, sepultat aquí en el 35 després de Crist».

El projecte d'estudi permetrà de conduir investigacions, recerques i campanyes arqueològiques en el lloc durant els pròxims cinc anys; una zona bastant àmplia de la secció arqueològica que pertany al patriarcat greco-ortodox de Jerusalem. És fàcil pensar que en el futur inclouran el lloc arqueològic en els itineraris dels pelegrinatges a Terra Santa.

### El protomàrtir

Sant Esteve és anomenat així perquè fou el primer màrtir de tota la història catòlica. Era un dels homes de confiança dels apòstols; va parlar i va defensar molt bé Jesús, i entre els jueus va generar cert desconcert. Per tal raó, la tradició assenyalava que va ser portat davant el sanedrí, per a ser acusat amb falsos testimonis, argumentant que Esteve afirmava que Jesús volia destruir el temple i posar fi a les lleis de Moisès.

No obstant això, el sant no es va atemorir i, per contra, va pronunciar un impressionant discurs en el qual va recordar tota la història del poble d'Israel (Ac 7), exhortant els jueus a rectificar i amonestant-los per haver arribat a l'extrem, no sols de no reconèixer el Salvador, sinó de crucificar-lo.

Plens d'ira, el van arrossegar fora de la ciutat i el van apedregar. Els qui l'apedregaven van deixar els seus vestits al costat d'un jove anomenat Saule, el futur sant Pau, que aprovava aquell delictes. Mentre l'apedregaven, Esteve deia: «Senyor Jesús, rebeu el meu esperit.» I de genolls va dir amb forta veu: «Senyor, no els tingueu en compte aquest pecat.» I, dient això, va morir. Els cristians van rescatar el seu cos i li van donar digna sepultura, que sembla que és la que s'ha trobat ara.



## L'article

# L'intent de ser cristià

Ester Busquets i Alibés

Una de les tendències de la societat actual consisteix a «etiquetar» massa fàcilment qualsevol ciutadà a partir d'alguna de les seves característiques: la ideologia, la malaltia, l'orientació sexual, l'estatus social, les creences religioses... Més enllà d'aquesta dèria social per l'etiquetatge humà, que acostuma a tenir un caire molt reduccionista, m'agradaria centrar-me en les etiquetes en majúscula. Aquelles que tenen valor perquè són fruit de la nostra elecció, perquè som nosaltres –i no els altres– qui les triem i decidim fer-les públiques. De tot aquest conjunt d'etiquetes que vesteixen la nostra identitat n'hi ha una de molt especial, profundament especial: la de considerar-se «cristià».

Penjar-se l'etiqueta de cristià és adherir-se a un compromís molt important: el seguiment de Crist, i aquesta opció, quan s'analitza amb sensatesa i amb profunditat, gairebé fa vertigen.

El francès Pierre Hadot, un dels millors especialistes en filosofia clàssica, en el seu llibre *Elogi de Sòcrates*, ens ofereix una reflexió molt interessant sobre la dificultat d'esdevenir cristià, a partir de l'aplicació de la filosofia socràtica al cristianisme: «Kierkegaard, seguint el grec Sòcrates i la seva màxima "Jo només sé que no sé res", afirma que només sap una cosa, que no és cristià. Està íntimament convençut de no ser-ho, ja que ser cristià és posseir un veritable vincle personal i existencial amb Crist, és haver-se apoderat d'aquest vincle, és haver-lo interioritzat en una decisió que emana del més profund de l'ésser.

Tenint en compte l'extrema dificultat d'aquesta interiorització, no hi ha cristians. Només Crist és cristià. Qui sigui conscient de no ser cristià és, almenys, el millor cristià, en la mesura en què reconeix no ser-ho.»

## L'opció del seguiment de Crist, quan s'analitza amb sensatesa i amb profunditat, gairebé fa vertigen

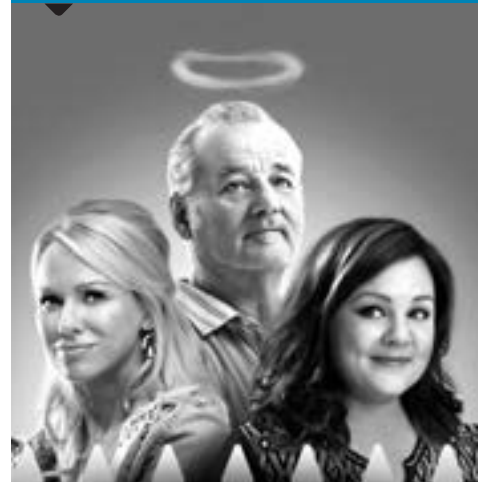
El danès Kierkegaard, sempre preocupat per cercar allò nuclear del cristianisme, amb l'afirmació que «només Crist és cristià» converteix, per la influència del luteranisme, la tasca d'esdevenir cristià en un ideal més que en una realitat. Salvant les peculiaritats d'aquest teòleg, ser cristià és, per dir-ho d'alguna manera, un intent, una conquesta personal difícil. Viure la fe des d'aquesta mirada de la mancança, la imperfecció... pot ser un signe de maduresa cristiana, perquè fa que la fe sigui més autèntica, perquè ens protegeix, sobretot, de posar-nos acríticament l'etiqueta de cristians.



## La pel·lícula

# St. Vincent

Dirigida per Theodore Melfi



EUA, 2014.

Comèdia.

Intèrprets: Bill Murray i Jaeden Lieberher.

Per a joves.

La història gira entorn d'un nen, fill d'uns pares que es troben en ple divorci, que troba un model a seguir en un veterà de guerra que viu al seu costat.

Mentre a l'escola li parlen de la santedat, troba en el veí –improvisat «cangur»– un exemple una mica desastrós però ple de virtuts que el redimeixen.

La pel·lícula tracta temes delicats, com l'atenció als malalts d'Alzheimer o les famílies desestructurades per les ruptures matrimonials. Mostra com l'amor pot passar per sobre de la misèria humana i tot ho fa amb intel·ligència i simpatia, suggerint la santedat en la vida quotidiana i tocant molts temes actuals.



# La família en el centre de la vida social i eclesial

Romà Casanova, bisbe de Vic



La família sempre ressorgeix, perquè sempre mostra la seva riquesa per al bé de les persones i dels pobles. En la crisi econòmica que estem patint, ha estat la solidaritat familiar de les diferents generacions, així com la fraternitat dels lligams familiars, que porta a la solidaritat, les que han fet realitat l'ajut concret i la possibilitat de tirar endavant malgrat les greus dificultats.

La família té un valor sagrat. El mateix Jesús nasqué i visqué en una família concreta, acollint totes les característiques pròpies d'aquesta institució humana. També Jesús va conferir una dignitat excelsa a la institució matrimonial, amb la seva presència a les noces de Canà de Galilea. Jesús va constituir com a sagrament de la nova aliança, la unió de l'home i la dona (cf. Mt 19,3-9), retornant al projecte original de Déu sobre el matrimoni. L'Església no pot fer res més que reconèixer quina és la voluntat de Déu sobre el matrimoni, fonament de la família. El papa Francesc, parlant de l'assemblea del Sínode passat sobre la família i els seus reptes expressava clarament: «Cap intervenció (dels pares sinodals) no va posar en discussió les veritats fonamentals del sagrament del matrimoni: la indissolubilitat, la unitat, la fidelitat i l'obertura a la vida. Això no ha estat tocat» (Catequesi 10-12-2014).

La família, fonamentada en el matrimoni de l'home i la dona, és la cèl·lula de tota societat. És la primera i fonamental institució de la societat humana. La família està

en el centre de la vida social. Tenir cura de la família hauria de ser la primera ocupació dels governants de tota societat. La família, per ella mateixa, ja té un drets propis i originaris, que la societat sols han de reconèixer i ajudar per tal que pugui complir amb el que li és propi: la comunitat de vida i d'amor, en la indissolubilitat i el bé dels fills, que inclou l'educació segons les seves conviccions morals i religioses.

## Tenir cura de la família hauria de ser la primera ocupació dels governants de tota societat.

Redescobrir la bellesa de la família és una de les tasques que l'Església ha de fer entre els seus membres, per tal de donar-la a conèixer a tots els homes. Ens dol profundament de veure com entre els joves hi ha manca d'esperança en la seva por al compromís preciós de la vida matrimonial: fer camí junts, oberts a l'amor, a la vida nova dels descendents, a l'aventura de la providència, que no abandona mai ni un dels seus fills. No hi ha res tan humà i alhora tan meravellós com la vida d'amor en el matrimoni, obert a Déu, seguint el camí de Jesús, de donar la vida del tot, amb la força de l'Esperit que és la imaginació de Déu feta amor i felicitat.

